

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 408/2023

27.04.2023. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у продици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милана Унковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1340/21 од 21.06.2022. године, исправљене решењем тог суда К 1340/21 од 20.09.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 272/22 од 17.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 27.04.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Унковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1340/21 од 21.06.2022. године, исправљене решењем тог суда К 1340/21 од 20.09.2022. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 272/22 од 17.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1340/21 од 21.06.2022. године, исправљене решењем тог суда К 1340/21 од 20.09.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године. Окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дуже од изречене казне затвора. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања на удаљености мањој од 100 метара од места становања и места рада, и забрана комуникације са оштећеном ББ у трајању од 1 (једне) године. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 272/22 од 17.01.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда првостепеног суда.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Унковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Унковић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Према наводима захтева, побијану првостепену пресуду донео је судија Сениша Надрљански, који је у истом кривичном поступку, као члан ванпретресног већа, учествовао у доношењу решења Кв 1690/21 и Кв 1691/21, оба од 03.09.2021. године, којима је одлучено о жалбама изјављеним против решења тог суда Кппд 182/21 од 30.07.2021. године и Кппд 182/21 од 17.08.2021. године, због чега је, према мишљењу браниоца, морао бити изузет од судијске дужности у доношењу првостепене пресуде сходно члану 37. став 1. тачка 4) ЗКП, посебно имајући у виду да је у истом кривичном поступку донео и решење К 1340/21 од 24.11.2021. године, у чијем образложењу се наводи да постоји оправдана сумња да је окривљени извршио кривично дело које му је стављено на терет, што представља изражавање високог степена јасноће у погледу кривице окривљеног, која доводи у сумњу његову непристрасност. Поред тога, бранилац у захтеву истиче да је у доношењу побијане другостепене пресуде као председник већа учествовала судија Биљана Делић, која је претходно, у истом кривичном поступку, као председник већа учествовала у доношењу решења Кж2 116/21 од 08.12.2021. године којим је одлучено о жалби изјављеној против првостепеног решења К 1340/21 од 24.11.2021. године, па је иста, према мишљењу браниоца морала бити изузета од судијске дужности у доношењу другостепене пресуде, у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети.

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се бранилац позива у захтеву, прописано је, између осталог, да ће судија бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком.

Према налажењу Врховног касационог суда, не може се прихватити став браниоца окривљеног истакнут у захтеву за заштиту законитости-да свако претходно одлучивање судија, а у конкретном случају о изреченој мери забране прилажења, састајања и комуницирања са одређеним лицем из члана 197. ЗКП, нужно представља разлог за њихово обавезно изузеће приликом мериторног одлучивања о кривици истог окривљеног, већ је реч о фактичком питању које се процењује у сваком конкретном случају.

Из списка предмета произилази да судија Сениша Надрљански, који је донео побијану првостепену пресуду, и судија Биљана Делић, која је као председник већа учествовала у доношењу побијане другостепене пресуде, у предметном кривичном поступку нису поступале ни у једном својству које је прописано одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, које би представљало разлог за њихово обавезно изузеће од поступања. Осим тога, из списка предмета произилази да су се судија Сениша Надрљански, као члан ванпретресног већа, приликом одлучивања о жалбама браниоца окривљеног изјављеним против решења Основног суда у Новом Саду Кппд 182/21 од 30.07.2021. године и Кппд 182/21 од 17.08.2021. године, и судија Биљана Делић, приликом одлучивања о жалби изјављеној против решења Основног суда у Новом Саду К 1340/21 од 24.11.2021. године, бавили само разлозима из члана 197. став 1. у вези члана 211. став 1. тачка 3) ЗКП, па се учествовање судије Сенише Надрљанског у доношењу решења Кв 1690/21 и Кв 1691/21, односно учествовање судије Биљане Делић у доношењу решења Кж2 1116/21, не може поистоветити са већем које одлучује о потврђивању оптужнице, у смислу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, због које је поднет захтев за заштиту законитости.

Судија Сениша Надрљански је, преиспитујући разлоге за даље трајање мере забране прилажења, састајања или комуницирања са одређеним лицем из члана 197. ЗКП, након подношења оптужног предлога Кт 1512/21 од 19.11.2021. године, у решењу К 1340/21 од 24.11.2021. године утврдио да постоје околности које указују да и даље постоји потреба за трајањем наведене мере према окривљеном АА, наводећи поред тога да постоји оправдана сумња да је окривљени учинио кривично дело које му је стављено на терет, што је чињеница јер је оптужни предлог и поднет због постојања оправдане сумње да је окривљени извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ. Овакви наводи о постојању оправдане сумње, супротно наводима захтева, не представљају изражавање јасног става у погледу кривице окривљеног и постојање предубеђења судије Сенише Надрљанског у односу на касније мериторно одлучивање, већ само уважавање и позивање на чињеницу која произилази из оптужног предлога.

Према томе, учествовање наведених судија у ранијим фазама поступка, по оцени овог суда, не доводи у питање претпоставку њихове непристрасности приликом одлучивања о кривици окривљеног, односно приликом доношења првостепене и другостепене пресуде, из ког разлога Врховни касациони суд налази да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Унковића.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић